L'incessant camí de Sebas Coris a la recerca de l'esperada continuïtat

El selvatà, que no és titular des de fa més d'un mes, espera poder jugar demà al camp de l'Oviedo aprofitant les baixes d'Aday i Mojica per demostrar a Pablo Machín que té prou arguments futbolístics com per ser indiscutible a la banda esquerra

Sebas Coris, al mig, prova de marxar del jugador del Mallorca Culio davant l´atenta mirada de Sasa Zdjelar

A Sebas Coris no li tremolen les cames. Ni ara, ni mai. No l'impressiona jugar davant cinc, deu o vint mil persones. Així que si li toca jugar demà a Oviedo, i en té tots els números, ell encantat. Aday està sancionat i Mojica, lesionat; per tant, via lliure per ocupar el carril esquerre, en un dels partits més exigents que al Girona li queden fins al final de temporada. I just, després de perdre amb el Cadis i de fer veure a la gent que tot i que aquest any la cosa va de debò, aquest equip és del tot terrenal. Serà una veritable prova de foc la que tindran els gironins al Carlos Tartiere. Per al grup, però també per al mateix Coris. Un test més que vol aprovar amb nota, buscant aquella continuïtat que fa temps que l'esquiva. Admet que la competència és duríssima i que ell, a callar i pencar si no juga, però no amaga que el seu somni, sigui avui, demà o l'any vinent, és ser titular indiscutible.

Quan se li planteja la possibilitat de jugar a Oviedo, ara que no hi ha competidors a la vista, ell tira de modèstia. «Pot jugar Cifuentes, Cristian Herrera, Cámara... Tots estem entrenant molt bé. Li estic posant les coses difícils a l'entrenador i estic a la seva disposició», diu. Se n'ha sortit bé, però per dins, ell mateix està convençut que jugarà. O almenys, que vol jugar. Ho vol fer sempre. Aquest any aconseguirà ser intocable, però va camí de tancar la temporada amb més participacions des que forma part de la primera plantilla. De moment, comptabilitza 22 aparicions i ja en són més que fa un any (17). No tantes com dos cursos enrere (27), però té temps d'igualar i fins i tot superar aquesta marca. De moment, va sumant aptituds i qualitats a l'espera, algun dia, de convertir-se en imprescindible. «No tenir continuïtat és el que més ràbia em fa. Aguanto els 90 minuts i fins i tot he fet un gol, coses que abans no aconseguia. Entenc també que hi ha molta competència i cadascú ha d'assumir el seu rol. Jo també, així que si posa un altre al meu lloc, jo a pencar com un animal».

Quan parla de competència es refereix a Aday i Mojica, però també a Cifuentes i Maffeo. A tots ells els té en molta consideració. «Són jugadors de Primera i amb ells competeixo per un lloc. Jo, que vinc de sota, de la pedrera. Però res m'imposa; això m'ha servit per millorar, per tenir més intensitat i qualitat», reflexiona. No menteix pas Coris, qui aquestes últimes temporades, des que va deixar la base per fer-se gran de cop, li ha tocat lluitar i alhora aprendre de molt bons futbolistes. «Per aquí han passat jugadors contrastats, de molta qualitat. Altres anys hi ha hagut gent com Jandro, Juanlu o David Garcia. Són top! Ara potser la plantilla és més jove i amb més intensitat, el que no hem tingut d'altres temporades», explica. Haver compartit vestidor amb tot aquest reguitzell de futbolistes potser ha impedit que Coris tingués més protagonisme, però per contra li ha permès créixer una barbaritat. «He millorat en tots els aspectes. No només físicament, sinó en rutines diàries com el tema de l'alimentació. També he crescut en tasques defensives. Abans era un zero a l'esquerra; ara potser també, però segur que no tant!». Confia, algun dia, poder canviar de rol i ser ell qui serveixi d'inspiració per als

que pugen. «Deu estar molt bé que els més joves s'emmirallin en tu. Però primer encara em falta aprendre més dels altres. Em cal continuïtat i una mica més de confiança».

Per seguir creixent, ara li tocarà aprovar amb nota l'examen d'Oviedo, en un Carlos Tartiere que farà goig. «Estadis així imposen i et fan estar un punt més concentrat que en d'altres escenaris», admet, confessant que puntuar és un objectiu innegociable: «Si no es pot guanyar, el millor és empatar. Però preferim sumar els tres punts per intentar deixar enrere els nostres perseguidors». Serà un bon test per calibrar amb quins ànims arriba el Girona després de perdre a casa contra el Cadis. Una derrota que no treu la son a Coris. «La situació segueix sent immillorable. El resultat de l'altre dia va fer ràbia, però es va veure que l'equip tenia molta empenta i arribada», recorda. La pega, això sí, és haver cedit contra un rival directe: «De poder estar a 14 punts, ara estem a 8 del Cadis. Encara són molts punts i hem d'estar tranquils, segur que a tots ens anirà molt bé. Ens hem endut més d'una patacada aquests últims anys i sabem que no serà fàcil pujar, que cal anar amb tranquil·litat», afegeix. Perquè com ell, l'equip ha anat aprenent i creixent amb el pas del temps.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/24/lincessant-cami-sebas-coris-recerca/836398.html?utm_source=rss